

Smo tik pred koncem še enega šolskega leta. Hitro je minilo. Bili smo pridni in zdaj si zaslužimo počitnice. Privoščimo si prijetne, zanimive in vesele trenutke s tistimi, ki jih imamo radi. Septembra pa se vrnimo polni energije.

Letošnjim devetošolcem želimo vse dobro na izbranih srednjih šolah.

Zala Paulina Brišnik

Ustvarjalci spletnega časopisa

Dogajalo se je ...

ŠPORTNI DAN – ATLETSKI PETEROBOJ

V sredo in četrtek, 22. in 23. maja, je na naši šoli potekal atletski peteroboj. V njem smo se preizkusili učenci od petega do devetega razreda.

Po ogrevanju smo tekmovali v petih disciplinah: skok v višino, skok v daljino, tek na 60 in 600 metrov in met žvižgača. Prosti čas smo si krajšali z nogometom in odbojko. Za konec športnega dneva je potekalo še tekmovanje v štafeti.. Sledile so še podelitve diplom, tu pa so rezultati:

5. razred deklice

1. Vita Železnik
2. Živa Marolt
3. Ana Venek

5. razred dečki

1. Jure Mikek
2. Andrej Napotnik
3. Enej Poličnik

6. razred deklice

1. Lana Leskovšek
2. Hana Železnik
3. Iza Weiss

6. razred dečki

1. Klemen Pečnik
2. Andraž Goltnik
3. Lan Turnšek

7. razred deklice

1. Lana Hriberšek
2. Neja Bergant
3. Lara Klasić

7. razred dečki

1. Ali Ernecl
2. Mark Iršič
3. Simon Rozoničnik

8. razred deklice

1. Maja Jernejc
2. Sara Avdić
3. Lejla Mešić

8. razred dečki

1. Jaka Košir
2. Žiga Turnšek
3. Gašper Repše

9. razred deklice

1. Ema Kocjanc
2. Maja Sedovnik
3. Nea Napotnik

9. razred dečki

1. Simon Kumprej
2. Jon Povše Acman
3. Luka Klasić

S POGOVOROM DO BOLJŠIH ODNOSOV

V petek, 24. 5. 2019, smo imeli tehniški dan z naslovom »S pogovorom do boljših odnosov«. Prvi dve uri smo preživel z razredničarko in se pogovarjali o stereotipih in predsodkih. Nato smo naredili plakat o planetu Zemlja. Predstavljali smo si, da smo bili Nezemljani in opisovali počitnice na Zemlji.

Po malici sta nas obiskali mediatorki iz devetega razreda. Pogovarjali smo se, kako moraš poslušati, ko ti nekdo nekaj govori. Zaključili smo z igrami na temo poslušanja. Igrri pantomima in nadaljnj zgodbo sta bili zelo zanimivi.

Naslednjo uro so nas obiskali še štirje mediatorji, s katerimi smo se pogovarjali o čustvih. Nato smo se razdelili v skupine in izražali posamezna čustva. Sledila je še anketa o celotnem poteku dneva.

Pogovor je za reševanje različnih težav zelo pomemben. Ugotavljam, da se premalo posvečamo poslušanju sogovornika. S poslušanjem lahko izboljšamo prijateljske odnose.

Lana Steblovni, 7. a

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE V ATLETIKI

V petek, 24. maja, je na naši šoli v sončnem vremenu in pravem tekmovalnem vzdušju potekalo medobčinsko tekmovanje v atletiki za osnovne šole. Na tekmovanju smo merili svoje športne moči učenci vseh osnovnih šol Zgornje Savinjske doline.

Sodelovali smo v osmih različnih kategorijah. Pomerili so se v teku na 60, 300, 600 in 1000 m, skoku v daljino in višino, metu vorteksa, metu krogle, nazadnje pa so se šole med seboj pomerile še v štafeti na 4 x 100 m.

Učenci OŠ Mozirje smo bili na tekmovanju zelo uspešni, saj smo osvojili skupaj kar 29 medalj, in sicer 11 zlatih, 8 srebrnih in 10 bronastih. Vsi učenci, ki so osvojili medalje, so se udeležili tudi področnega tekmovanja v Velenju.

Lana Hriberšek, 7. a

NAGRADNO KOPANJE

V četrtek, 30. maja, smo se člani mladinskega pevskega zbora odpravili na nagradno kopanje v Termano Laško. Vsi smo se kopanja izjemno veselili, zato smo nestrpno odštevali dneve. Končno je napočil dan izleta.

Ko smo prispeli v kopališče, smo dobili zapestnice in zdijvali v garderobe. Hitro, kot bi šlo za življenje ali smrt, smo se oblekli v kopalke in pohiteli poiskati vsak svoj ležalnik.

Vreme nam žal ni bilo naklonjeno, zato zunanji tobogani niso obratovali. Na srečo pa imajo enega notranjega, ki je obratoval na polno. Po lastni želji smo plavali v bazenih

in uživali v džakuzijih. Ko smo postali lačni, pa smo se odpravili v bazensko restavracijo na kosilo, palačinke ali prigrizek.

Pravijo, da je vsega lepega hitro konec, mi - pevci se s tem strinjamo. Kmalu smo morali zapustiti bazen in iti na avtobus. Med vožnjo nas je zborovodkinja Lijana želela pripraviti do petja, vendar smo bili vsi preveč utrujeni.

Naš izlet se je tako končal, naše pevsko druženje pa se bo še nadaljevalo, saj bomo nastopili tudi na proslavi ob dnevu državnosti, ki bo zadnji šolski dan.

Ajda Oblak, 6. a

»NAJKULTURNIKI« NA IZLETU V LAŠKEM

Mozirska šola ima že nekaj časa naziv »kulturna šola«, ki nam ga je podelil Javni sklad Republike Slovenije zaradi aktivnega in opaznega delovanja na področju kulture v šoli in lokalnem prostoru. Ta izlet je bil torej namenjen učencem, ki so v letošnjem šolskem letu največ prispevali k oblikovanju kulturnega utripa na šolah in s svojim delom prispevali k utrjevanju kulture in upravičili ter potrdili pridobljeni naziv.

V četrtek, 23. maja, smo se nekateri učenci 9. razreda iz zgornjesavinjskih osnovnih šol, ki smo bili izbrani za »najkulturnike«, odpeljali v Laško. Pred laškim kulturnim centrom smo se pridružili učencem iz drugih šol celjske regije. Po pozdravnem nagovoru ravnatelja OŠ Laško nas je pozdravila tudi organizatorica in nam razložila, kako bo potekal dan. Bil je v znamenju spoznavanja kraja preko igre Iskanje laškega zaklada. Po malici smo se razdelili v skupine in učenci iz Nazarij, Šentjurja in Mozirja smo se skupaj podali na razburljivo iskanje zaklada. Na poti po Laškem smo morali rešiti osem nalog in za vsako rešeno nalogo smo dobili nalepko. Sprva se z učenci iz Šentjurja nismo kaj dosti pogovarjali, saj se nismo tako dobro poznali kot z Nazarčani. Toda že na prvi točki smo začeli sodelovati, saj več glav več ve. Druženje z učenci je bilo od postaje do postaje zabavnejše. Skupaj nismo samo odgovarjali na zahtevana vprašanja, ampak smo se tudi veliko smejali in zabavali.

Spoznali smo, da je Laško zelo zanimivo mesto. Ogledali smo si stavbe z zanimivimi freskami in kipe, ki govorijo o zgodovini tega mesta in tudi o kakšni legendi; npr. legenda Divji farovž o farovski deklici. Ustavili smo se pri kipu Meduza – ženska s kačjimi lasmi, videli smo graščino z grbom grofov Lilijskih, Trški špital, kjer je bil leta 1825 zvarjen prvi vrček piva. V Laškem je delovalo tudi kar nekaj pomembnih zgodovinskih osebnosti, med drugimi tudi Primož Trubar in Anton Aškerc.

Danes je Laško najbolj poznano po pivovarni in zdravilišču Thermana.

Po spoznavanju kraja smo že nestrpno pričakovali kosilo, saj smo bili vsi že precej lačni. Ko smo zagledali pico, smo bili vsi navdušeni, saj nam je manjkalo le še nekaj nezdrave hrane. Po kosilu smo si ogledali še muzikal Čarovnija. Pred tem sta nam namenila nekaj besed še njihov župan in direktor javnega sklada.

S tem je bil naš izlet zaključen. Vsi smo bili zelo zadovoljni, saj sta se gostiteljici OŠ Primoža Trubarja in Gimnazija Celje Center zelo potrudili. Ta dan mi je bil zelo všeč tudi zato, ker z učenci nismo samo reševali ugank in nalog, ampak smo se tudi zelo zabavali in navezali nove stike.

Eva Venek, 9. a

KOROŠKA

Šestošolci smo se v četrtek, 6. junija, odpravili na dolgo pričakovano ekskurzijo na Koroško. Namenili smo se v rudnik svinca in cinka v Mežico.

Ko smo prispeli, so nas najprej napotili v garderobo, kjer si je vsak poiskal svojo velikost pelerine in čelade. Nekateri smo si okoli pasu namestili lučke na akumulator. Vsi smo se vznemirjeni vkrcali na vlakec in se polni pričakovanja odpeljali. V vagonih je bilo temno, zato so nam lučke še kako prav prišle. Po petnajstih minutah vožnje smo prispeli v jamo. V njej smo si ogledovali nekdanje rudarske pripomočke, seznanili pa smo se tudi z načinom dela v rudniku.

Čas je hitro minil in z vlakom smo po razburljivi vožnji prišli na površje. Sledilo je nakupovanje spominkov in seveda malica.

Po malici smo se napotili v Kotlje, na Prežihovino, kjer je bival pisatelj Prežihov Voranc – Lovro Kuhar. Najprej nam je vodička predstavila njegov življenjepis, potem pa smo pokukali tudi v hišo. Ko smo končali z ogledom, smo se po makadamski cesti napotili do avtobusa. Vsi smo se zelo zabavali. Resnično ni šestošolca, ki izleta ne bi želel ponoviti.

Ajda Oblak, 6. a

GORENJSKA

V četrtek, 6. junija 2019, smo se sedmošolci odpeljali na Gorenjsko, kjer smo si ogledali Prešernovo rojstno hišo in sotesko Vintgar.

Našo zaključno ekskurzijo smo pričeli ob osmi uri, ko smo se odpeljali proti severozahodu Slovenije. Da je pot hitreje minila, so nam sošolci predstavili nekaj znamenitosti o tem delu Slovenije. Naš prvi postanek je bil v Vrbi na Gorenjskem, kjer smo si ogledali rojstno hišo Franceta Prešerna, ki je ena najstarejših hiš v vasici in lep primer gorenjske kmečke hiše. Na pobudo pisatelja Frana Saleškega Finžgarja je hiša od leta 1939 muzej, posvečen našemu pesniku Prešernu. V bližini hiše je še ena znamenitost, to je cerkev svetega Marka, ki jo je omenjal tudi France Prešeren v svoji pesmi O, Vrba.

Nato smo se odpravili proti Bledu ter obiskali Vintgar. To je 1600 m dolga in 250 m globoka soteska na vzhodnem robu Triglavskega narodnega parka. Je ena najbolj obiskanih turističnih znamenitosti Slovenije, saj jo letno obiše okoli 300 000 ljudi. Že leta 1893 so jo opremili z galerijami in mostovi ter omogočili turistični ogled tega bisera. Vintgar je res prelep in nas je vse navdušil, tako da res priporočam ogled.

Za konec smo odšli še na bližnje igrišče, kjer smo se zabavali. V Mozirje pa smo se vrnili okrog pete ure popoldan

Zala Paulina Brišnik, 7. a

VULKANIJA IN ČOKOLADNICA

Približuje se konec šolskega leta in s tem so tu tudi naravoslovni dnevi. Naš razred se je 6. junija odpravil v Prekmurje in si tam ogledal Vulkanijo, na avstrijski strani pa smo se posladkali v čokoladnici Zotter.

Odhod izpred šole je bil zgodaj zjutraj, saj je pot do Prekmurja dolga. Po dveh dolgih urah vožnje smo končno prispeli do Vulkanije. Tam so nas prijazno sprejeli in nam predstavili njihov muzej. Razdelili so nas v dve skupini, da se kasneje nismo gnetli v majhnih lavinih ceveh.

Naša skupina je začela z ogledom notranjega dela muzeja. Tam smo na začetku izvedeli, kako nastanejo vulkani in kakšne oblike vulkanov poznamo ter kakšne so lahko posledice izbruhov velikih (super) vulkanov. Povedali so nam tudi, da je pred dvema milijonoma let tudi na Goričkem bruhal vulkan lijakaste oblike, imenovan maar.

Po uvodnem delu smo si nadeli čelade in se odpravili v "podzemlje". Tam smo bolje spoznali krtka Olija (njihovo maskoto). Tudi on nam je povedal veliko o vulkanih. Sledil je ogled 4D-filma, ki je prikazoval nastanek vesolja, nastanek Zemlje in naše lune, razvoj prvih organizmov, izumrtje dinosavrov in vzpon človeka. Med filmom pa nas je škropila voda, na nas je padal sneg, včasih je postalo vroče in stoli so se zatresli ob padcu meteorita. Za filmom je sledil kratek sprehod po lavini cevi in ogled različnih mineralov. Nenadoma so se tla začela tresti in krtak Oli nam je svetoval, naj se hitro odpravimo do vlaka, ki nas bo odpeljal nazaj na površje (vlak se je tresel s pomočjo hidravlike, vožnja pa je bila prikazana s 3D-filmom).

Tako smo varno prispeli nazaj v Vulkanijo. Pred muzejem smo si ogledali različne posnetke, na katerih je bila prikazana priprava hrane (po nastanku podobna različnim kamninam).

Sledila je vožnja do čokoladnice Zotter. Tam smo si ogledali film o pridelavi kakava in

različnih okusov čokolade. Potem pa smo si lahko vzeli žlico in začeli pokušati različne vrste čokolade - od 100 % kakava do okusa po ribah. Čokolade je bilo na pretek. Lahko smo jo pomočili v kozarec spenjenega mleka in nato uživali v novem okusu napitka. Imeli smo tudi srečo, da je bil ravno v času našega obiska v čokoladnici tudi gospod Zotter, ki je nosil dva različna čevlja. Sledil je ogled majhnega živalskega vrta. Ob poti so bili zvočniki, ki so pripovedovali zgodbe.

Ob koncu dneva smo bili siti čokolade in polni znanja o vulkanih.

Gašper Repše, 8. a

GARDALAND

V četrtek, 6. 6. 2019, smo devetošolci odšli na zaključno ekskurzijo v Gardaland, v Italijo. Iz Mozirja smo se odpravili že ob dveh zjutraj in po večurni vožnji okrog devete ure končno prispeli.

Gardaland je bila zame in večino mojih sošolcev izjemna izkušnja. Sama še namreč nikoli v življenju nisem izkusila toliko adrenalina v enem dnevu. Prav tako mi je bilo všeč, saj park izgleda zelo pravljичno, osebje pa je zelo prijazno in nasmejano.

V parku smo bili sedem ur, zato moram priznati, da sem bila ob koncu dneva zelo utrujena in verjamem, da nisem bila edina, saj je na poti domov na avtobusu večino časa vladala tišina. Doživetje v Gardalandu bo v mojem življenju vsekakor pustilo pečat.

Špela Brezovnik, 9. b

Pesniški poskusi

ŠOLSKO LETO

Moj spomin sega nazaj do otroških dni,
časa polnega najpreprostejših stvari.
Ampak vsega lepega je enkrat konec,
ko ti v ušesih prvič zazvoni šolski
zvonec.

V nižjih razredih pouk je zanimiv,
všeč ti je, ker si se nečesa novega
naučil.
Vendar vsi enkrat odrastemo,
poslovimo se od igrač in nižje razrede
prerastemo.

Pristanemo na višji stopnji,
preden se sploh zavemo,
naše glave postanejo le kup problemov.
Znanje se postavi pod vprašaj,
spremeni se nam počutje in značaj.

Pouk se vedno vleče,
učiteljica neko snov razlaga,
nam pa ni do poslušanja,
zato jih velika večina omaga.
Vsako leto hitro mine
in preden rečeš »keks«, šola že izgine.
Poletne počitnice pred nami so,
vse dobro v »lajfu« zdaj spet bo.

Patricija Podvratnik, 7. b

KAJ ODNESEŠ IZ ŠOLE?

Komaj se rodiš, že veselo zakorakaš
in ves škrbast, brez sprednjih zob
v šolo odhitiš.

Seštevaš, odštevaš,
množiš in deliš,
a vedno neke čudne številke dobiš.
V šoli poješ, telovadiš,
pišeš, rišeš,
besedičiš in razmišljaš.

Se včasih malo dolgočasiš
in mogoče kaj novega izveš.
Predvsem pa se trudiš učit
in ne »šusov« dobit.

V šoli matematičarka nori,
geografinja kriči,
slavistka se samo za glavo drži,
zgodovinarica neke čudne
letnice hoče,
doma pa se mama joče.

Pojma nimam koliko znanja
v širni svet odnesel bom?
A nekaj - pa zagotovo vem!
V osnovno šolo vkorakal sem škrbast brez zob,
iz nje odkorakal bom z zobnim aparatom
in v ustih polno zob!

Gašper Renko, 7. b

ŠOLA

Velika je ta naša šola,
v katero hodim sleherni dan.
Tu se veliko učimo
in tako bogato znanje pridobimo.
V šoli domačo nalogo dobimo
in jo do drugega dneva ponavadi naredimo.

Zjutraj zaspani v šolo prihitimo
in se v varstvu ob igranju kart razvedrimo.
Varstva prehitro konec je,
nato resen pouk se začne.
Prvo uro res smo slabe volje,
saj je varstvo od pouka res veliko boljše.

Ure si druga za drugo sledijo,
med odmori pa se včasih najzanimivejše stvari zgodijo.
Ko znanja dovolj pridobimo,
v roke test dobimo,
da (ne)znanje na list preselimo.

Šolski zvonec naznani konec pouk.
Hitro do kombijev »letimo«
in z veseljem domov odhitimo.

Žiga Orel, 7. b

Hana Železnik, Lina Ujčič Vrhovnik (njuni pesmi sta objavljeni v prejšnji številki spletnega časopisa) in **Patricija Podvratnik** so bile povabljeni na prireditev Naj pesem pove, ki je bila 7. junija na OŠ Prebold, kjer so predstavile svoje pesmi.

Spoznavamo svet

VSE POTI VODIJO V RIM - Moje prvomajsko potepanje

Potovanja so tista, ki nam dajo možnost, da določene dežele, kraje, ljudi in njihove navade, bolje spoznamo. Jaz sem del letošnjih prvomajskih počitnic preživel v Rimu. V nadaljevanju vam bom to svoje popotovanje podrobneje opisal.

Najprej nekaj osnovnih podatkov o Rimu. Je glavno mesto naše zahodne sosede, Italije, znano tudi kot večno mesto. Skozenj teče reka Tibera. Z okoli dva milijona osemsto tisoč prebivalci je največje italijansko mesto in četrto v Evropi. V osrčju skriva najmanjšo državo na svetu – Vatikan, ki ji pravijo kar papeška država, saj je tam sedež papeža in s tem rimskokatoliške cerkve. Mesto Rim slavi po izjemnih gradbenih

dosežkih iz antičnih časov, ko je bil prestolnica mogočnega Rimskega imperija. Skozi stoletja so v Rimu delovali številni odlični umetniki, kot sta na primer Michelangelo in Raffaello.

1. dan: Na potovanje sem se odpravil z birmanci župnije Dob pri Domžalah. Ob 22. uri nas je pred njihovo cerkvijo pričakal avtobus. Najprej smo poiskali svoje sedeže. Pred nami je bilo skoraj 800 kilometrov, torej 10 ur nočne vožnje. Okoli osmih zjutraj smo prispeli do rimske obvoznice in na tamkajšnjem postajališču naredili pavzo za zajtrk.

Naša prva postaja ta dan je bil Vatikan. Ko sta člana švicarske garde, oblečena v nošo, ki naj bi jo pred skoraj 500 leti zasnoval Michelangelo, pregledala in preverila naše papirje, smo smeli vstopiti v Vatikan, kjer smo imeli mašo. Potem smo si ogledali zunanost in nato še notranjosti prelepe Petrove bazilike. A tudi tu ni šlo brez čakanja, saj se je vrsta za vstop, zaradi dodatnih kontrol, vila kar 300 metrov daleč. Najbolj me je navdušil vzpon na vrh kupole. Nekateri so se odločili za dvigalo, najbolj športni, pa smo morali prehoditi kar 565 stopnic gor in potem še enkrat toliko dol. Na vrhu kupole se nam je razprl pogled nad celoten Rim in šele takrat sem spoznal, kako velik je v resnici. Najbolj radovedni smo se sprehodili še pod baziliko in si ogledali grobnice

553 stopnic - kupola sv.Petra, VATICAN

papežev. Presenetila me je veličina in mogočnost cerkve, še posebej pa glavni oltar z baldahinom ter Michelangelovo najbolj dovršeno delo – Pieta (kip Marije, ki drži Jezusa).

Po krajši pavzi smo se sprehodili še mimo naše ambasade do Angelskega dvorca (nekoč Hadrijanov mavzolej) in doma vojaških invalidov ter stavbe vrhovnega sodišča.

Vsi smo bili že kar malce utrujeni, zato smo počasi zaključili z ogledi in se zapeljali

proti našemu hotelu, ki leži ob obali, 50 km jugozahodno od Rima.

Za večerjo so nam v hotelu za predjed postregli testenine, zrezek s pečenim krompirjem z rožmarinom za glavno jed in jabolčno pito za sladico. Nekateri so se odložili še za večerni sprehod, jaz pa sem kar hitro zaspal.

2. dan: Naslednji dan smo se po zajtrku, ki nas je na mizah pričakal ob osmi uri, spet odpeljali v center Rima. Naša prva postaja ta dan je bila cerkev Marije Snežne, kjer smo imeli mašo. Po maši smo si cerkev, polno umetnin, podrobneje ogledali. Ker je deževalo, smo se pod dežniki sprehodili do še ene velike Michelangelove mojstrovine – kipa Mojzesa (nadnaravne velikosti, rožički, izraz na obrazu, dolga brada). Sledil je ogled Beneškega trga, kjer smo lahko videli spomenik združene Italije - Vitoriano. Impresionirala me je njegova velikost, saj je visok kar 70 metrov. Sprehodili smo se še do Panteona, ki ima obliko velike krogle in je najbolj ohranjena antična stavba v mestu. Kmalu bo 2000 let, od kar so ga postavili. Včasih je služil kot tempelj, namenjen čaščenju sedmih planetov, zadnjih nekaj stoletij pa kot cerkev, kar je tudi eden izmed glavnih razlogov, da je sploh preživel do danes. Po ogledu smo imeli prosti čas za kosilo, tokrat sem poskusil pravo italijansko pico, ki me ni razočarala. Okoli druge ure popoldne smo nadaljevali z ogledi, in sicer srednjeveških trgov. Eden najbolj znanih je Piazza Navona. V Rimskem času je služil kot cirkus oziroma dirkališče, danes pa na njem najdemo tri zelo lepe fontane, meni je bila najbolj všeč v 17. stoletju postavljena Fontana rek.

Na poti do naše naslednje postaje smo si pogledali še zunanost rimskega senata ter parlamenta in tako prispeli do Fontane Di Trevi. Za srečo smo vanjo, z desno roko čez levo ramo, vrgli kovanec, nismo pa mogli mimo ene najboljših sladoledarn v Rimu. Po tem, ko smo pojedli sladoled, smo se odpravili še do Španskih stopnic. Verjetno vas zanima zakaj španske. Samo zato, ker poleg njih leži špansko predstavništvo pri Svetem sedežu. Na poti nazaj do Beneškega trga smo se sprehodili še po najdražji ulici v Rimu. Tam ležijo vse najpomembnejše in najdražje trgovine na svetu (Rolex, Gucci, Hugo Boss ...). Ta dan smo pridno nabirali korake. Ker nas je avtobus čakal v bližini Koloseja, smo si na poti do tja ogledali še Rimske forume in potem končno ugledali veličastni Kolosej in ob njem ogromen Konstantinov slavolok zmage. Kljub temu da je stavba Koloseja danes precej uničena, je še vedno mogočna. Ko so se v njem še bojevali gladiatorji, je bilo na tribunah prostora za 50.000 gledalcev. Odprli so ga leta 80, program iger pa je trajal 100 dni.

Z avtobusom smo se odpeljali še do Karakalovih term in Cirkusa Maksimusa ter se ustavili pri cerkvi Sv. Pavla izven obzidja. Znana je predvsem po tem, da v notranjosti skriva medaljone z mozaičnimi portreti čisto vseh dosedanjih papežev, od prvega Petra pa vse do Frančiška.

Po ogledu cerkve smo se mimo športnih objektov in čez novi predel EUR do obale odpravili nazaj do hotela.. V hotelu so nas že čakali z večerjo. Testenine so bile odlične, prav tako tudi tiramisu. Ker smo se morali naslednje jutro zelo zgodaj zbuditi, smo zvečer vsi hitro zaspali.

3. dan: Zadnje jutro, nedeljsko jutro, nas je na mizah v jedilnici že okoli pol sedmih čakal bogat zajtrk. Ko smo v avtobus zložili naše kovčke in potovalke in vrnili ključe sob, smo se odpeljali še na naše zadnje ogleda. Tokrat smo v mesto vstopali ob stari cesti Viji Apiji. Pred 2300 leti se je po njej odvijal živahen promet z juga. Mi smo se ustavili pri Kalistovih katakombah. Po zelo zanimivi razlagi župnika iz Slovenije, ki že 20 let dela v Vatikanu, smo se z njim spustili po stopnicah v ozke prehode podzemnih grobišč prvih kristjanov. Bilo je zelo zanimivo in sveže, temperatura je skoraj takšna kot v naši Postojnski jami. Po ogledu in maši v katakombah, smo se počasi začeli vračati proti domu.

Po približno uri in pol vožnje smo se ustavili še v mestu Orvietu, ki leži na vrhu starega vulkanskega hriba. Mesto je bilo naseljeno že v etruščanskih časih. S parkirišča smo se zapeljali z vzpenjačo in si mesto podrobneje ogledali. Tekom prostega časa smo se še

malce okrepčali, a ker je bila ura že nekaj čez četrto popoldne, pred nami pa še osem ur dolga vožnja, smo krenili proti domu.

A ker smeha in zabave ter tudi petja tekom vožnje ni manjkalo, smo bili v Dobu pri Domžalah kot bi mignili. In tako se je moje potovanje po Rimu zaključilo.

Doživel sem veliko lepega in tudi veliko zanimivega videl, zato to potovanje priporočam čisto vsakomur.

Ali Ernecl, 7. a